

Remembering Agatha Christie

Wongsawang Chauchui

Agatha Christie's life and works are commemorated in this article, emphasizing her talent as a professional novelist. Her novels and short stories with translated Thai titles, if any are listed.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รำลึกถึงอกาธา

วงศ์สว่าง เชาว์ชุตี*

เมื่อปีที่แล้วเป็นปีที่วงการวรรณกรรมในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวงการวรรณกรรมในประเทศไทยอังกฤษได้จัดงานรำลึกถึงอกาธา คริสตี้เนื่องในวาระครบรอบ 100 ปีเกิดของราชินีแห่งนวนิยายสืบสวนผู้นี้ เธอเป็นความภาคภูมิใจของชาวอังกฤษอย่างมาก เพราะเป็นนักเขียนนวนิยายสืบสวนสตรีที่เจนนัดนี้ นับว่ายังไม่มีผลงานของใครที่มีผู้แปลออกเป็นภาษาต่าง ๆ ถึง 103 ภาษาทั่วโลกและมียอดขายไม่ต่ำกว่า 500 ล้านเล่ม

อกาธา คริสตี้ทำให่วงการวรรณกรรมของอังกฤษโดดเด่น กล่าวกันว่าผลงานของเธอขายดีเป็นรองก็แต่งานของเชคสเปียร์และคัมภีร์ไบเบิลเท่านั้น เธอได้รับรางวัลและเกียรติยศมากมายที่สำคัญคือ ได้รับสถาปนาให้เป็น Dame เมื่อ ปี ค.ศ. 1971 นอกจากนี้ในอังกฤษแล้วเธอยังเป็นที่นิยมและชื่นชอบในอเมริกาอย่างมากเช่นกัน ได้มีการมอบรางวัลให้เธอหลายรางวัล เช่น Mystery Writers of America Grand Master Award (ค.ศ. 1954) New York Drama Critics' for Best Foreign Play of the Year (ค.ศ. 1955) และแม้แต่ที่ประเทศนิการากัวก็คลังไคล้ผลงานของเธอถึงกับออกแสตมป์ที่ระลึกรูปนักสืบเอกปัวโรท์

ประวัติที่เรียบง่าย

อกาธา คริสตี้มีชื่อเต็มว่า Agatha Mary Clarissa Miller เกิดเมื่อวันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 1890 ที่เมืองทอร์คี ในประเทศอังกฤษ บิดาเป็นนักธุรกิจชาว

อเมริกัน มารดาเป็นชาวอังกฤษ ครอบครัวมีฐานะปานกลาง พี่สาวและพี่ชายของอกาธาได้รับการศึกษาจากโรงเรียนชั้นนำ แต่อกาธาเองได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากมารดาและพี่เลี้ยงที่บ้าน และได้ไปศึกษาวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมภายหลังอีกหลายวิชา เช่น วิชาดนตรีและศิลปะที่ปารีส วิชาการบัญชีเป็นต้น

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง อกาธาได้อาสาสมัครทำงานในแผนกยาของโรงพยาบาลใกล้บ้านได้พบและสมรสกับพันเอก Archibald Christie ในปี ค.ศ. 1914 มีธิดาคนเดียวชื่อ Rosalind ต่อมาได้หย่าและสมรสใหม่กับนักโบราณคดีชื่อ Max Malrowan และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขตลอดมา จนเธอสิ้นชีวิตลงในปี ค.ศ. 1976

เริ่มเป็นนักเขียน

อกาธาได้รับการสนับสนุนจากผู้ใกล้ชิดทุกคนให้ลองเขียนหนังสือ เริ่มตั้งแต่มารดา พี่สาว และสามี ในระยะแรก ๆ เธอยังไม่ได้ตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายสืบสวน เพราะสมัยนั้นนวนิยายสืบสวนชุดเชอร์ล็อก โฮล์มส์ กำลังเป็นที่นิยมมากอยู่แล้ว แต่เพื่อรับคำท้าทายของพี่สาว ประกอบกับเธอมีประสบการณ์เกี่ยวกับยาพิษประเภทต่าง ๆ เมื่อครั้งทำงานในโรงพยาบาล ทำให้เธอเริ่มคิดที่จะเขียนนวนิยายแนวนี้จริงจังขึ้น

ก่อนอื่นเธอต้องคิดสร้างตัวละครและคิดแนวการสืบสวนที่ต่างไปจากเชอร์ล็อก โฮล์มส์ ซึ่งไม่ใช่

*วงศ์สว่าง เชาว์ชุตี M.L.S. บรรณารักษ์ชำนาญการ ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องง่ายเลย แต่ในที่สุดเธอก็ค้นพบ "บัวโร้" นักสืบชาวเบลเยียมผู้มีร่างเล็ก มีหนวดโค้ง เป็นคนเจ้าระเบียบ และมีวิธีการคลี่คลายคดีที่ใช้สามัญสำนึกเป็นส่วนใหญ่ เมื่อได้ตัวนักสืบเอกแล้ว อกาธา ก็เริ่มคิดโครงเรื่องและลงมือเขียนนวนิยายสืบสวนเรื่องแรกจนสำเร็จในปี ค.ศ. 1920 เธอให้ชื่อว่า The Mysterious Affair at Styles

ในอีก 2 ปีต่อมา The Mysterious Affair at Styles จึงได้รับการตีพิมพ์จำหน่าย และได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างน่าพอใจสำหรับนักเขียนมือใหม่อย่างอกาธา ทำให้เธอมีกำลังใจผลิตผลงานออกมาเรื่อยๆ อย่างน้อยปีละ 2 เรื่องจนกระทั่งอายุ 75 ซึ่งเธอได้ตั้งใจว่าจะหยุดเขียนเสียที แต่ปรากฏว่าเธอยังมี "ไฟ" ที่จะเขียนอยู่ และที่สำคัญนวนิยายเรื่องสุดท้ายของเธอกลับขายดีมากกว่าเรื่องที่แล้วๆ มาหลายเรื่อง ทำให้เธอเปลี่ยนความตั้งใจ เธอกล่าวว่าบางที ฉันอาจจะหยุดเมื่ออายุ 80 "It seemed rather a foolish moment to stop writing. Perhaps now I had better make a deadline at eighty?"

เมื่ออกาธาสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 85 ปีนั้น เธอมีผลงานเป็นนวนิยายสืบสวน 78 เรื่อง บทละคร 19 เรื่อง (บางเรื่องได้ดัดแปลงจากนวนิยายของเธอเอง) รวมบทกลอน 2 เล่ม นวนิยายรัก 6 เรื่อง (ใช้นามปากกา Mary Westmacott) บันทึกรความทรงจำ 1 เล่ม อัดชีวประวัติ 1 เล่ม และเรื่องสั้นอีกมากซึ่งรวมพิมพ์เป็นเล่มแล้วประมาณ 10 เล่ม

สำหรับนามปากกานั้นเดิมอกาธาต้องการใช้นามปากกาที่เป็นชื่อผู้ชายคือ Martin West หรือ Mostyn Grey เพราะกลัวว่าผู้อ่านอาจมีอคติกับนักเขียนสตรีว่าจะเขียนเรื่องสืบสวนได้ไม่ดี แต่ทางสำนักพิมพ์ไม่เห็นด้วยและคิดว่าชื่ออกาธาเป็นชื่อที่แปลกจะทำให้คนจำได้ ซึ่งกาลเวลาก็ได้พิสูจน์แล้วว่าความเห็นของสำนักพิมพ์นั้นถูกต้อง นอกจากใช้ชื่อจริงแล้วเธอได้ใช้นามปากกา Mary Westmacott สำหรับนวนิยายรัก แต่ไม่ได้รับความนิยมมากเท่านวนิยายสืบสวน เธอจึงเขียนเพียง 6 เรื่อง และใช้ชื่อ Agatha Christie Mallowan เขียนบันทึก

ความทรงจำชื่อ Come, Tell Me How You Live

พรสวรรค์กับการเป็นนักเขียนอาชีพ

โดยปกตินักเขียนจะมีความสุขในการเขียนเนื้อเรื่องมากกว่าการคิดเค้าโครงเรื่อง แต่สำหรับอกาธาแล้ว เธอชอบคิดเค้าโครงเรื่องมากกว่าเค้าโครงเรื่องของเธอจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมเสมอ สถานที่เกิดเหตุก็มักจะเป็นสถานที่ที่ผู้อ่านคุ้นเคยและสามารถวาดมโนภาพตามไปด้วยได้ดี เช่น โบสถ์ ไร่ชาชายา ห้องสมุด เป็นต้น บางครั้งเธอจะได้เค้าโครงเรื่องจากประสบการณ์สิ่งที่อยู่รอบตัวหรือผู้ใกล้ชิด เช่น พี่ชายของเธอเคยคุยเล่นสนุกๆ ว่าใครๆ ก็ตกเป็นผู้ต้องสงสัยได้ในนวนิยายสืบสวน แม้แต่พวกนักสืบเองก็ไม่เว้น ถ้านายวัตสันผู้ช่วยของบัวโร้เป็นฆาตกรเองก็คงจะสนุกน่าดู "Almost everybody turns out to be a criminal nowadays in detective stories-even the detective. What I would like to see is a Watson who turned to be the criminal." อกาธาเก็บคำพูดเล่นๆ นั้นไปคิดและเขียนเรื่อง The Murder of Roger Ackroyd ซึ่งเป็นเรื่องที่ขายดีมากที่สุดเรื่องหนึ่งของเธอ

บางครั้งเธอก็เกิดความคิดแวบขึ้นในขณะที่เดินตามถนนหรือขณะที่กำลังชมสินค้าตามร้าน มันเกิดขึ้นบ่อยเสียจนกระทั่งเธอต้องพกสมุดบันทึกไว้เพื่อจดความคิดที่เพิ่งแวบเข้ามาในสมองขณะนั้นเพื่อจะได้ไม่ลืม เธอจะจดไว้ทุกอย่างที่เกิดความชอบอะไรขึ้นมา เช่น ชื่อที่เธอได้ยินคนพูดกันในร้านกาแฟ ชื่อคนที่เธออ่านพบในหนังสือพิมพ์ เกร็ดความรู้เกี่ยวกับยาพิษ เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย เป็นต้น

เมื่อคิดโครงเรื่องได้ ทุกอย่างก็ง่ายเข้า สำหรับอกาธาแล้วเธอไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าโต๊ะและเครื่องพิมพ์ดีด เวลาทำงานเธอจะปิดประตูไม่ให้ใครรบกวน และจะเขียนติดต่อกันหลายวันรวดเดียวจนจบ ปกติเธอสามารถเขียนเรื่องให้จบได้ภายใน 6 สัปดาห์โดยใช้วิธีสัมผัส 3 นิ้ว มีเพียงผลงาน 2-3 เล่มสุดท้ายเท่านั้นที่ใช้วิธีบันทึกเสียงเพราะ

ขณะนั้นเธอมีอายุกว่า 70 ปีแล้ว

อากาธาเป็นนักเขียนที่ไม่มีปัญหากับสำนักพิมพ์เลย เธอไม่เคยส่งต้นฉบับซ้ำ เธอตรวจรูปเร็ว ถูกต้อง และรีบส่งคืนทันที เธอมีข้อแม้อยู่เพียงไม่กี่ข้อเท่านั้น เช่น หากเป็นคำที่สะกดได้ 2 แบบ ให้เลือกแบบที่เธอใช้ เธอไม่ยอมให้แก้ไขไวยากรณ์หรือสำนวนในบทเจรจาเพราะจะทำให้บุคลิกของตัวละครของเธอเปลี่ยนไป และจะต้องส่งตัวเล่มให้เธอจำนวนหนึ่งก่อนหนังสือจะวางขายตามร้าน สำหรับสำนักพิมพ์ในต่างประเทศโดยเฉพาะในอเมริกา อากาธาให้ความร่วมมืออย่างยิ่ง ดังจะเห็นว่าเธอยินยอมให้เปลี่ยนชื่อเรื่องในกรณีที่สำนักพิมพ์เห็นว่าชื่อเดิมไม่เหมาะกับตลาดหนังสือในอเมริกา เช่น ยอมให้เปลี่ยนจากชื่อ *Ten Little Niggers* เป็น *And Then There Were None* เพราะชาวอเมริกันจะมีความรู้สึกต่อต้านการเหยียดผิวที่รุนแรงมากกว่าประเทศอื่น

การที่อากาธาได้รับความนิยมทั้งจากผู้อ่านและจากสำนักพิมพ์เช่นนี้ทำให้ผลงานของเธอเป็นอมตะ สำนักพิมพ์จะกลัวเสียงพิมพ์ผลงานของเธอออกมาขายแม้ว่าทั่วโลกจะมีสภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะสงคราม ภาวะขาดแคลนกระดาษพิมพ์ เพราะสามารถรับประกันได้ว่าเรื่องของเธอจะยังคงขายดี ในบางครั้งสำนักพิมพ์ยังถือโอกาสพิมพ์ผลงานของเธอออกขายเป็นชุดๆ มีการออกแบบปกอย่างสวยงาม เหมาะแก่การให้เป็นของขวัญในเทศกาลและโอกาสพิเศษต่าง ๆ อีกด้วย

อากาธาที่น่ารู้จัก

อากาธาเป็นผู้ที่มีนิสัยอ่อนโยนและเรียบง่ายมาตั้งแต่เด็ก แม้นิดาจะเป็นชาวอเมริกัน แต่อากาธาก็มีความเป็นชาวอังกฤษแท้ๆ คือ รักธรรมชาติและค่อนข้างอนุรักษ์นิยม เธอเคร่งครัดต่อระเบียบประเพณี และยึดถือความถูกต้องในสังคม ซึ่งนิสัยดังกล่าวจะสอดแทรกอยู่ในผลงานของเธอเกือบทุกเรื่อง เธอให้ความเห็นว่า แม้จะเป็นนวนิยายสืบสวนและฆาตกรรมก็ควรจะมีแทรกจริยธรรมหรือแนวคิดที่

ถูกที่ควรให้ผู้อ่านด้วย เธอกล่าวว่า "The detective story was the story of the chase ; it was also very much a story with a moral; in fact it was the old Everyman Morality Tale, the hunting down of Evil and the triumph of Good."

อากาธายอมรับว่าเธอเป็นคนค่อนข้างที่อายและไม่ชอบงานสังคม เธอมักหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ หรือการกล่าวสุนทรพจน์เสมอๆ เธอมีความเห็นว่าอาชีพบางอาชีพมีหน้าที่แสดงตัวต่อสาธารณชนอยู่แล้ว เช่น นักแสดง นักการเมือง แต่อาชีพบางอาชีพ เช่น นักเขียน จิตรกร นักประพันธ์เพลง ควรจะเป็นอาชีพที่ต้องปล่อยให้อยู่อย่างอิสระเพื่อที่จะได้เกิดความบันเทิงใจผลิตผลงานออกมาได้สำหรับเธอเองนั่นได้เน้นความไม่ชอบเหล่านี้ เช่น ไม่ชอบอยู่ในกลุ่มคนมากๆ ไม่ชอบเสียงดัง ไม่ชอบงานเลี้ยง ไม่ชอบการสูบบุหรี่ ฯลฯ ในหนังสืออัตชีวประวัติว่า "I don't like crowds, being jammed up against people, loud voices, noise, protracted talking, parties, and especially cocktail parties, cigarette smoke and smoking generally, and kind of drink except in cooking"

นอกจากจะเป็นคนขี้อายแล้ว อากาธายังเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เธอไม่ค่อยประชาสัมพันธ์ตัวเองนัก ทั้งๆที่ผลงานของเธอเป็นที่รู้จักทั่วโลก เธอไม่เคยคิดว่าเธอเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ เธอพอใจที่จะเป็นแม่บ้านคนหนึ่งเท่านั้น เธอกล่าวว่า "I was a married woman, that was my status, and that was my occupation. As a sideline, I wrote books. I never approached my writing by dubbling it with the grand name of 'career'. I would have thought it ridiculous."

ความสำเร็จที่ไม่อาจปฏิเสธได้

นวนิยายสืบสวนของอากาธาทุกเล่มติดอันดับหนังสือขายดีตลอดกาล เพราะพรสวรรค์ในการผูกเรื่องและเล่าเรื่องของเธอนอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกหลายประการที่ช่วยเสริมให้เธอโดดเด่นและเป็นอมตะตราบนานเท่าทุกวันนี้ มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าหากจะยกย่องอากาธาแล้วมีคำที่เหมาะสมๆ เพียง 4 คำเท่านั้นคือ หล็กแหลม (brilliant) เหลือเชื่อ (incredibly)

เจ้าความคิด (ingenious) และ เชี่ยวชาญอย่างไร
เทียบทาน (incomparable skill)

อะไรทำให้หนังสือของเธอได้รับการต้อนรับ
อย่างอบอุ่นจากทุกเพศ ทุกวัย ทุกชาติ และทุก
ภาษาทั่วโลกเช่นนี้

1. อกาธาเป็นนักเล่าเหตุการณ์ที่ยอดเยี่ยม เธอ
มีศิลปะในการใช้ภาษา เธอใช้ภาษาง่ายๆ ไม่ผูก
ประโยคซับซ้อนและไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนฟุ่ม-
เฟือย เธอสามารถทำให้ผู้อ่านเพลิดเพลินและมึ
ความรู้สึกร่วมไปด้วย นอกจากนี้การใช้ภาษาง่ายๆ
ทำให้แปลเป็นภาษาอื่น ๆ ให้เข้าใจได้ดี

2. คำโครงเรื่องนำติดตาม กล่าวคือ เป็นเรื่อง
ที่ไม่เป็นภัยต่อสังคม ไม่น่าหึงหวง (สิ่งที่มาดกร
ใช้มักจะเป็นยาพิษหรือมีดทำครัว) ไม่นักสมอง ไม่
เป็นเรื่องที่สังคมไม่ยอมรับ หรือเรื่องที่ยังเป็นปัญหา
ในสังคม การคลี่คลายคดีมักใช้สามัญสำนึก สถานที่
ส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ที่ผู้อ่านคุ้นเคยอยู่แล้ว

3. ตัวละครมักอยู่ในสังคมของคนชั้นกลางซึ่ง
เป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของทุกประเทศ เป็นกลุ่มคนที่
ชอบอ่านนวนิยายมากเพื่อหนีจากความจำเจในชีวิต
ประจำวันที่ตื้นเขินเบื่อหน่าย

4. มีการจัดจำหน่ายที่ดี หนังสือของอกาธาไม่
ใช้จะมีวางขายตามร้านหนังสือเท่านั้น หากมีวาง
ขายตามแผงขายของเบ็ดเตล็ดในร้านขายซีดโก
แลตตามเคาน์เตอร์ในโรงแรม สนามบิน สถานีรถไฟ
และสถานีรถประจำทางต่าง ๆ

5. องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ซื้อหนังสือ
ของอกาธาทีละหลายร้อยเล่มเพื่อให้บริการชุมชน
ของตน เช่น ห้องสมุดประชาชน บ้านพักคนชรา
สถานบำบัดต่างๆ ที่คุมขัง โรงพยาบาล รวมทั้งมี
การอ่านใส่เทปเพื่อบริการคนตาบอดด้วย จาก
การสำรวจสถิติการยืมหนังสือนวนิยายจากห้องสมุด
ประชาชนทั่วประเทศอังกฤษในระหว่างปี ค.ศ. 1987-
1988 พบว่าอกาธายังติดอันดับหนึ่งในสิบของนัก

เขียนยอดเยี่ยมอยู่เช่นเดิม

6. ผลงานหลายเรื่องจัดเป็นหนังสืออ่านประ
กอบการเรียนการสอนนิชาวรรณคดีในสถานศึกษา
ต่าง ๆ ทั่วโลก

7. มีการสร้างเป็นภาพยนตร์หลายเรื่อง ที่ได้
รับความนิยมสูงสุด คือ Murder on the Orient Express
และบางเรื่องที่เป็นบทละครก็มีการแสดงติดต่อกัน
มากกว่าสิบปี เช่นเรื่อง The Mousetrap นับเป็นการ
ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อการขายอย่างมาก

ฉากสุดท้ายของชีวิต

อกาธาเริ่มเขียนอัตชีวประวัติเมื่อปี ค.ศ. 1950
และใช้เวลาเขียนนานถึง 15 ปี เธอเล่าเรื่องราว
ของตนเองตั้งแต่เกิดจนกระทั่งอายุ 75 ปี แล้ว
หยุดอยู่แค่นั้นโดยไม่ยอมเขียนต่อ ทั้ง ๆ ที่หลัง
จากนั้นแล้วเธอก็ยังเขียนหนังสืออยู่ ดังจะเห็นได้
ว่านวนิยายเรื่องที่ 80 ของเธอเขียนเมื่อเธออายุ 80
พอดีเช่นกัน นอกจากนี้เธอก็ยังได้รับการเชิดชู
เกียรติจากองค์กรต่างๆ อยู่เนืองๆ เธอมีความเห็น
ว่าชีวิตบั้นปลายของคนที่อายุเกิน 75 แล้วไม่มีอะไร
ที่น่าสนใจ เธอกล่าวว่า "And now that I have reached
the age of seventy-five, it seems the right moment to stop.
Because, as far as life is concerned, that is all there is to
say." เธอยอมรับสภาพแก่แก่แท้ของชีวิตอย่างกล้าหาญ
เธอกล่าวว่าเธอพอใจแล้วที่เกิดมาได้ นำความสุขมา
ให้สังคม เธอพอใจที่ผลิตผลงานออกมามากมาย
และเป็นที่ยอมรับของทุกคน เธอกล่าวเชิงว่าลาไว้ใน
หนังสืออัตชีวประวัติไว้ว่า "Until then, I'm still com-
fortably waiting in Death's antechamber, I am enjoying
myself. Though with every year that passes, something has
to be crossed off the list of pleasure."

ในวาระครบ 100 ปีเกิดของอกาธา คริสตี้
สำนักพิมพ์ต่างๆ ก็ถือโอกาสเฉลิมฉลองด้วยการจัด
พิมพ์ผลงานของเธอขึ้นอีกโดยออกแบบปกสวยงาม
เป็นพิเศษ เช่น สำนักพิมพ์ Fontana และสำนัก-

พิมพ์ Harper Collins สำหรับวงการวรรณกรรมของ
ไทยนั้นไม่ได้มีการจัดงานรำลึกถึงออกาธาแต่อย่างใด
แต่ก็มีสำนักพิมพ์น้องใหม่นำผลงานของออกาธาซึ่ง
ส่วนใหญ่แปลโดย ปรีชา-ดวงตา มาจัดพิมพ์ซ้ำขึ้น
อีกกว่ายี่สิบชื่อ และนำออก วางขายพร้อมกันตาม

แผงหนังสือทั่วไป ทำให้เกิดบรรยากาศของการเฉลิม-
ฉลองกลาย ๆ และการกระตุ้นให้ผู้ที่ยังชื่นชมผลงาน
ของออกาธาให้รำลึกถึงเธอผู้เป็น 'ราชินีแห่งวรรณ-
กรรมสืบสวน' ผู้นี้

บรรณานุกรม

- ชาติ ฆราวาส. 2526. เมื่อราชินีแห่งอาชญากรรมหายตัวลึกลับ. *ถนนหนังสือ* 1:62-67.
ว.วินิจฉัยกุล. 2519. ออกาธา คริสต์. *วิทยาสาร* 27:48-50.
Agatha Christie; first lady of crime. 1977. New York : Holt, Rinehart and Winston.
Christie, Agatha. 1984. *Something about the author* 36:45-61.
Christie, Agatha Miller, Dame. 1977. *An autobiography.* New York : Dodd, Mead.
Taylor, Anna-Marie. 1990. Agatha Christie : A talent to please. *British Book News* (September) : 564-568.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภาธา เมื่ออายุ 41 ปี

อภาธา กับ สามี ถ่ายก่อนเธอเสียชีวิตเพียง 1 เดือน

ผลงานบางส่วนของอภาธา ตามแผงหนังสือในกรุงเทพฯ

ภาคผนวก

ผลงานนวนิยายสืบสวนและเรื่องสั้น

(รวมชื่อที่เปลี่ยนไปเมื่อพิมพ์ในอเมริกาและฉบับแปลภาษาไทยจำนวนต่าง ๆ)

- 1920 *The Mysterious Affair at Styles* (คดีแรกของปัวโรต์)
- 1922 *The Secret Adversary* (ศัตรูลับ)
- 1923 *Murder on the Links* (สนามกอล์ฟมรณะ / เกมสังหาร / ฆาตกรรมบนสนามกอล์ฟ)
- 1924 *The Man in the Brown Suit*
- 1924 *Poirot Investigates*
- 1925 *The Secret of Chimneys* (คดีหาสนิมฤตยู)
- 1926 *The Murder of Roger Ackroyd* (คดีฆาตกรรมโรเจอร์ แอกครอยด์ / การสืบสวนคดีลึกลับของปัวโรต์)
- 1927 *The Big Four* (สี่อาชญากร)
- 1928 *The Mystery of the Blue Train*
- 1929 *The Seven Days Mystery* (เล่นสังหาร)
- 1929 *Partners in Crime* (คู่นักสืบ)
- 1930 *Murder at the Vicarage* (ใครฆ่าพันเอก)
- 1930 *The Mysterious Mr. Quin*
- 1931 *The Sittaford Mystery* (US : *Murder at Hazlemoor* / เข้าทรงมรณะ)
- 1932 *Peril at End House* (ลอบหนวดปัวโรต์)
- 1932 *The Thirteen Problems* (US : *The Tuesday Club Murders*)
- 1933 *Lord Edgward Dies* (US : *Thirteen at Dinner* / ม้าลอร์ดเอ็ดจ์แวร์)
- 1933 *The Hound of Death*
- 1934 *Why didn't They Ask Evans?* (US : *The Boomerang Clue* / ฆาตกรย้อนรอย)
- 1934 *Murder on the Orient Express* (Poirot) (US : *Murder in the Calais Coach* / รถด่วนอันตรายน)
- 1934 *The Listerdale Mystery*
- 1934 *Parker Pyne Investigates* (US : *Mr. Parker Pyne-Detective* / ยอดนักสืบ)
- 1935 *Three Act Tragedy* (US : *Murder in Three Acts*)
- 1935 *Death in the Clouds* (US : *Death in the Air* / เที่ยวบินมรณะ)
- 1935 *The A.B.C. Murders* (ฆาตกรรมวิปริต)
- 1936 *Murder in Mesopotamia* (ฆาตกรรมในอาหรับ)
- 1937 *Cards on the Table*
- 1937 *Dumb Witness* (US : *Poirot Loses A Client* / พยานใบ้)
- 1937 *Death on the Nile* (ฆาตกรรมบนแม่น้ำไนล์ / แม่น้ำสีเลือด)
- 1937 *Murder in the Mews* (US : *Dead Man's Mirror* / กระจ่างปริศนา / ปัวโรต์กับคดีเล็ก ๆ น้อย)
- 1938 *Appointment with Death* (นัดมรณะ)
- 1938 *Hercule Poirot's Christmas* (US : *Murder for Christmas*)
- 1939 *Murder Is Easy* (US : *Easy to Kill* / พยาบาทฆาตกรรม)
- 1939 *Ten Little Niggers* (US : *An Then There Were None* / สิบศพ / สิบตุ๊กตาอันตรายน / ตุ๊กตาอาถรรพณ์)
- 1939 *The Regatta Mystery and Other Stories*

- 1940 *Sad Cypress* (ราชานักสืบ)
- 1940 *One, Two, Buckle My Shoe.* (US : *The Patriotic Murders* / ศพปริศนา)
- 1941 *Evil Under the Sun*
- 1941 *N or M?*
- 1942 *The Body in the Library*
- 1942 *The Moving Finger*
- 1943 *Five Little Pigs* (US : *Murder in Retrospect* / พิศവാสฆาตกรรม)
- 1944 *Towards Zero*
- 1945 *Death Comes as the End* (ฆาตกรรมยุคฟาโรห์)
- 1945 *Sparkling Cyanide* (US : *Remembered Death* / ยาพิษในแก้วผลึก)
- 1946 *The Hollow* (เสน่ห์หาอาฆาต)
- 1947 *The Labours of Hercules* (คดีเอกของปัวโรท์)
- 1948 *Taken at the Flood* (US : *There Is A Tide* / ปมฆาตกรรม)
- 1948 *Witness for the Prosecution and Other Stories* (หักเหลี่ยมทนาย)
- 1949 *Crooked House* (แม่หนูนักสืบ)
- 1950 *Three Blind Mice and Other Stories*
- 1950 *A Murder Is Announced* (กำหนดวันตาย)
- 1951 *They Came to Baghdad* (ฆาตกรรมในแบกแดด/แบกแดดแดนมหันตภัย)
- 1951 *The Underdog and Other Stories*
- 1952 *Mrs. McGinty's Dead*
- 1952 *They Do It With Mirrors* (US : *Murder With Mirrors* / กลฆาตกรรม)
- 1953 *A Pocketful of Rye*
- 1953 *After the Funeral* (US : *Funerals Are Fatal* / ฆาตกรรมอำพราง)
- 1953 *Destination Unknown* (US : *So Many Steps to Death*)
- 1955 *Hickory, Dickory, Dock* (US : *Hickory, Dickory, Death* / หอพักมหากภัย / ใจกรรมวิถิตถาร)
- 1956 *Dead Man's Folly* (เกมมรณะ)
- 1957 *4.50 From Paddington* (US : *What Mrs. McGillicuddy Saw!*)
- 1958 *Ordeal by Innocence* (อุทธรณ์จากหลุมศพ)
- 1959 *Cat Among the Pigeons* (สื่อฆาตกร / เครื่องเพชรมหากภัย)
- 1960 *The Adventure of the Christmas Pudding and Other Stories* (สี่คดีฆาตกรรม)
- 1961 *Double Sin and Other Stories*
- 1961 *The Pale Horse* (เลือดมัจจุราช / ม้ามัจจุราช)
- 1962 *The Mirror Crack'd from Side to Side* (กลางสังหาร)
- 1963 *The Clocks* (นาฬิกาฆตยู)
- 1964 *A Caribbean Mystery*
- 1965 *At Bertram's Hotel*
- 1966 *Third Girl* (สาวชาวแฟลต)
- 1967 *Endless Night* (คืนนรกโหด)
- 1968 *By the Pricking of My Thumbs*
- 1969 *Hallowe'en Party* (ฮาโลโล่ในวันฆาตกรรม)
- 1970 *Passenger to Frankfurt*

- 1971 *The Golden Ball and Other Stories*
 1971 *Nemesis* (ฆ่าเพราะรัก)
 1972 *Elephants Can Remember* (ปัวโรท์กับคดีสลับคู่)
 1974 *Postern of Fate*
 1974 *Poirot's Early Cases*
 1975 *Curtain : Poirot's Last Case* (อวสานปัวโรท์ / คดีสุดท้ายของปัวโรท์)
 1976 *Sleeping Murder* (คดีสุดท้ายของมาร์เบิ้ล)

ผลงานนวนิยายรักโดยนามปากกา Mary Westmacott

- 1930 *Giant's Bread*
 1934 *Unfinished Portrait*
 1944 *Absent in the Spring*
 1948 *The Rose and the Yew Tree*
 1956 *The Burden*
 1963 *A Daughter's A Daughter*

ผลงานอื่น ๆ เกี่ยวกับบันทึกความทรงจำ

- 1946 *Come Tell Me How You Live*
 1977 *An Autobiography*

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย